

سمندري گنبد

سمندري گنبد

از: شيخ طريقت امير اهل سنت، بانج دعوت اسلامي

حضرت علامه، مولانا، ابوبلال محمد الياس عطار قادري، رضوي

دامت برکاتہم العالیہ

د ترجمي پيشکش:

مجلس تراجم (دعوت اسلامي) د دې رسالي د اردو نه په آسانه پښتو ژبه کښ د وس مناسب د ترجمه کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمه کښ څه غلطې يا کمې زياتې اومومئ نو ستاسو په خدمت کښ عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

مجلس تراجم دعوت اسلامي

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران

پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دینی کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنس دا لاندې دُعا اولولئ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ کوم خه چه لولئ نو هغه به مویاد پاتې کیري:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د علم او د حکمت دروازې پرانیزي او په مونږه خپل رحمت

رانازل کړئ! اے عظمت او بزرگي والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفكر بيروت)

(اول او آخر کښ يويو ځل دُروود شريف اولولئ)

طالب د
غم مدينه
بقيع او بجنېني

جمادی الثاني ۱۴۳۶ هـ

د رسالي نوم: سمندري ټنډ

اول ځل: جمادی الاول ۱۴۳۷ هـ، فیبروری 2016 ء

تعداد: ----

ناشر: مکتبه المدينه، عالمی مدني مرکز فیضانِ مدينه، باب المدينه کراچي.

مدني عرض: بل چا ته د دې رسالي د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ خه ښکاره خاي وي يا پانږې کمې وي يا په بانډنگ

کښ مخکنس وروسته لگيدلی وي نو مکتبه المدينه ته رجوع اوکړئ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سمندري گنبد¹

شيطانُ كه هر خومره سستي درولي، دا بيان اولولي. اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ تاسو به د
اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ديري نه اولرزيږي.

په زوره د درود شريف وټيونكي بڅښنه اوشوه

يو بزرگ يو وفات شوې کس په خوب کښ او ليدو، تپوس ئې
ترې اوکړو: **مَا فَعَلَ اللَّهُ بِكَ؟** يعنې الله عَزَّوَجَلَّ تاسو سره څه معامله او فرمائيله؟
وئيل ئې: **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** زه او بڅښلم. تپوس ئې ترې اوکړو: په څه سبب؟
وئيل ئې: ما به د يو مُحَدِّث صاحب سره حديثونه ليکل، هغوی د نُور پيکر،
د ټولو نبیانو سرور، د دواړو جهانو تاجور، سُلطانِ مجرور **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**
باندي درود شريف اولوستلو نو ما په اوچت آواز درود شريف اولوستو،
حاضر و خلقو چه واوريدو نو هغوی هم درود پاک اولوستلو، الله تعالی د
هغې په برکت مونږه ټول او بڅښلو. (الْقَوْلُ الْبَدِيع ص ۲۵۴)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ دا بيان امير اهل سنت و احکام ترمائهم العالیه د تبليغ قرآن و سنت د عالمگیر غیر سياسي تحریک
د عوت اسلامي په هفته واره د سنتونه ډکه اجتماع (په 18 رجب المرجب 1431 هـ 07-10-01)
کښ فرمائيلې وو. د ترميم او اضافې سره ليکلې حاضر خدمت دي. مجلس مکتبه المدينه

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هير کړل هغه د جَنَّت لاره هيره کړه. (طبرانی)

الله عَزَّوَجَلَّ حضرت سَيِّدُنَا سُلَيْمَانَ عَلَيَّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ته وحي او فرمائيله چه د سمندر غاړې ته لاړ شى او زمونږ د قدرت نظاره او گورئ. هغوى عَلَيَّ نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ د خپلو مُصَاحِبِينو [يعني ملگرو] سره تشریف يوړو خو څه خيز بڼکاره نه شو، يو پيري ته ئې حکم اوکړو چه په سمندر کښ غويه اولگوه او د دننه خبر راوړه. هغه د غويه لگولو نه پس بيرته راغلو او عرض ئې اوکړو: زه ويخ ته نه شوم رسيدې او څه خيز مې هم اونه ليدو. هغوى عَلَيَّ نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ د هغه نه طاقتور پيري ته حکم اوکړو، هغه د رومي پيري په مقابله کښ د دوه همره جوړې پورې غويه اولگوله خو هغه هم څه خبر را نه وړې شو. هغوى عَلَيَّ نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ خپل وزير حضرت اَصِيفِ بْنِ بَرخيا رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ته حکم اوکړو، هغوى په لږ ساعت کښ يو عاليشان کافوري د څلورو دروازو والا سپين سمندري گنبد (گم . بد) راوړو او د سَيِّدُنَا سُلَيْمَانَ عَلَيَّ نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ په خدمت بابرکت کښ ئې حاضر کړو! د هغې يوه دروازه د مرو، دويمه د ياقوتو، دريمه د ملغرو او څلورمه د زمرودو وه، څلور واړه دروازې بيرته وې خو د دې باوجود په هغې کښ دننه د سمندر د اوبو يو څاڅکې هم نه وو. په هغه سمندري گنبد کښ يو بڼکلې ځوان په صفا ستره جامو کښ په مونځ کولو کښ مشغول وو، چه کله هغه د مانځه نه فارغ شو نو حضرت سَيِّدُنَا سُلَيْمَانَ عَلَيَّ نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ورته سلام اوکړو او د هغه سمندري گنبد د راز تپوس ئې ترې اوکړو. هغه عرض اوکړو يَانَبِيِّ

فرمان مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كوم. (كنز العمال)

الله! زما پلار معذور وو او مور مې نابينا [يعني ړنده] وه، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** ما اويا (70) كاله د هغوى خدمت او كړو، زما مور د وفات نه مخكښ دا دُعا او كړه: **يا الله عَزَّوَجَلَّ** زما ځوى له اوږد عمر د خير سره وركړې. والد مُحْتَرَم مې د وفات په وخت كښ دُعا او كړه: **يا الله عَزَّوَجَلَّ** زما ځوى په داسې ځاى كښ په عبادت كښ مشغول كړې چه شيطان پكښ مُدَاخَلْت [يعني څه شرارت] نه شي كولې. د والد مرحوم د خخولو نه پس چه زه د سمندر غاړې له راغلم نو ما دا سمندري گنبد اوليدو، زه دې ته دننه ورداخل شوم. يوه فريسته راغله او هغې دا گنبد د سمندر ويخ ته كوز كړو. د **سَيِّدُنَا سُلَيْمَانَ عَلِي نَبِيَّتَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** په تپوس كولو هغه عرض او كړو چه زه د حضرت سَيِّدُنَا اِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللهِ **(عَلِي نَبِيَّتَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)** په مقدسه زمانه كښ دلته راغلې يم. حضرت سَيِّدُنَا سُلَيْمَانَ **عَلِي نَبِيَّتَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** پوهه شو چه د ده په دې سمندري گنبد كښ دوه زره كاله شوي دي خو تر اوسه پورې ځوان دې، د هغه يو وينسته هم نه وو سپين شوې. د خوراك په باره كښ هغه اووئيل: هره ورځ يوه شنه مرغى په خپله مېوكه كښ څه زيږ خيز راوړي، زه هغه اوخوړم، په هغې كښ د دُنْيَا د ټولو نعمتونو خوندونه وي، په هغې زما لوږه او تنده ماته شي. د دې نه علاوه **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** گرمي، يخني، خوب، سستي، بيهوشي، زړه تنكيدل، يره دا ټول څيزونه زما نه لرې اوسي. د هغې نه پس د هغه ځوان په خوبه د **سَيِّدُنَا سُلَيْمَانَ عَلِي نَبِيَّتَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام** په حُكْم حضرت

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما لس ځله سحر او لس ځله ما بنام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت ملاوېږي۔ (مجمع الزوائد)

سَيِّدُنَا آصِفِ بْنِ بَرَخِيَا رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ هغه سمندري گنبد واغستو او د سمندر ويخ ته ئې اورسوو. د هغې نه پس حضرت سَيِّدُنَا سُلَيْمَانَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي هَاشِمٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ او فرمائيل: اے خلقو! الله عَزَّوَجَلَّ دِ په تاسو ټولو رحم او فرمائي، تاسو اوليده چه د مور او پلار دُعا خومره مقبوله وي! [يعني قبلېږي] د مور او پلار د نافرمانۍ نه ځان ساتۍ. (رَوْضُ الرَّيَاحِينِ ص ۲۲۲ مُتَخَصَّصًا دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ بِيروت) د الله عَزَّوَجَلَّ دِ په هغوي رحمت وي او د هغوي په خاطر دِ زمونږه بخښنه او شي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! معلومه شوه چه د مور او پلار خدمت ډير لوی سعادت دې. که د هغوي زړه خوشحاله شي او هغوي دُعا او کړي نو د بنده بېره پورې اوځي. په دې باره کښ يو بل ايمان تازه کونکي حکايت واورئ او خوشحاله شۍ:

زخمي گوته

حضرت سَيِّدُنَا بايزيد بسطامي قُدِّسَ سِرُّهُ السَّامِيُّ فرمائي چه د جمې په يوه سخته يخه شپه کښ زما مور زما نه اوبه اوغونښتلې، ما کټورې [جام] راډک کړو او راغلم خو مور مې اوده شوې وه، ما راوينبول مناسب او نه کنړل، د اوبو کټورې مې په لاس کښ نيولې په دې انتظار کښ اودريدم چه که دا رايبداره شي نو اوبه به ورله ورکړم. ولاړ ولاړ ډير وخت تير شو او د کټوري نه څه اوبه زما په گوته را اوبهيدلې او کنکل [يعني واوره جوړې] شوې. بهرحال چه کله مې مور رايبداره شوه نو ما ورته

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا کښن چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک اونه لوستو هغه جفا او کره- (عبدالرزاق)

کتورې وروړاندې کړو، د واورې په وجه د کتوري سره نښتې زما گوته چه څنگه راخلاصه شوه نو د هغې نه پوستکې ولاړ شو او وینه ترې اوبهیدله، مور مې چه اولیده نو او ئې فرمائیل: ”دا څه اوشو“؟ ما ورته ټوله قصه اوکره نو هغوی لاس پورته کړل او دُعائې اوکره: اے الله عَزَّوَجَلَّ! زه د ده نه راضي یم ته هم د ده نه راضي اوسې. (نزهة المجالس ج ۱ ص ۲۶۱) د الله عَزَّوَجَلَّ د په هغوی رحمت وي او د هغوی په خاطر د زمونږه بخښنه اوشي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

هره ورځ د جنت درشل ښکل کړئ

د کومو خوش نصیبو مور او پلار چه ژوندي دي هغوی له پکار دي چه هره ورځ کم نه کم يو ځل د هغوی لاس او ښپې ضرور ښکلوي، د مور او پلار د تعظيم غټه درجه ده. فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دي:

الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأُمَّهَاتِ يَعْنِي جَنَّتْ د مور د ښپو نه لاندې دي. (مسند الشهاب

ج ۱ ص ۱۰۲ حديث ۱۱۹) يعنی د دوی سره ښيگره کول جنت ته د داخلیدو سبب

دي. د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبه المدینه چاپ شوې د 312

پانږو کتاب ”بهار شريعت“ حصه 16 صفحه 88 کښ دي: د مور ښپې

ښکلولې هم شي، حديث کښ دي: ”چا چه د مور ښپه ښکل کړه نو داسې

ده لکه د جنت درشل (يعنی دروازه) ئې چه ښکل کړه.“

(دُزْمَخْتَار ج ۹ ص ۲۰۶ دار المعرفه بيروت)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پَه خَوَا كَنِبِ چَه زَمَا ذَكَرْ اوشو او هغه په ما درود پاک اونه وټېلو هغه په خلقو كنب ډير كنجوس (شوم) دې. (ترغيب وترهيب)

د مور په مخكښ د اواز اوچتولو په وجه ئې دوه غلامان ازاد كړل

مور يا پلار چه دلرې نه په راتلو اووينې نو د هغوئ په ادب كنب ولاړ شئ، د خبرو كولو په وخت كنب د هغوئ په سترگو كنب سترگې مه اچوئ، چه كله هم را اوبلي نو سمدست لَيْك (يعنې حاضر يم) اوواښې، په ادب سره د ”جناب“ او د ”ناسو“ په الفاظو كنب ورسره خبرې كوئ، د هغوئ په آواز كله هم خپل آواز مه اوچتوئ. حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِالله بن عون رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ته د هغوئ مور غبر [يعنې آواز] او كړو نو جواب وركولو كنب د هغوئ آواز لږ شان اوچت شو، په دې وجه هغوئ دوه غلامان ازاد كړل. (حَلِيَّةُ الْأَوْلِيَاءِ ج ۳ ص ۲۵ رقم ۳۱۰۳ دارالكتب العلمية بيروت)

بيا بيا د حج مبرور ثواب اوگتئ

سُبْحَنَ اللهُ! زمونږه بزرگان دين رَحْمَتُهُمُ اللهُ الْعَمِيمُ به د مور او پلار خومره قدردان وو او د هغوئ خومره مدني سوچ وو. مونږه دوه غلامان د كوم ځائ نه راپيدا كړو، افسوس! په داسې معاملاتو كنب خو مونږه ”دوه چركې“ نه بلكه دوه اگئ هم د الله عَزَّوَجَلَّ په لار كنب د وركولو جذبه نه لرو! اللهُ عَزَّوَجَلَّ د مونږه ته د مور او پلار په اَهْمِيَّتْ باندي د پوهيدلو توفيق راكړي. آمين! راشئ! بغير د څه خرچې نه بالكل هسې د ثواب خزانه حاصله كړئ. په ډيره همدردئ او په مينه محبَّت د مور او پلار ديدار او كړئ، د مور پلار طرف ته د رحمت په نظر د كتوبه څه وائې! د سركارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ رحمتِ نِشان دې: كله چه اولاد د مور

فرمان مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كوو. (كنز العمال)

او پلار طرف ته د رحمت په نظر او گوري نو الله تعالى د هغه د پاره د هر نظر په بدله كښن د حج مبرور (يعنې د قبول شوي حج) ثواب لياكي. صحابه كرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان عرض او كړو: كه په ورځ كښن سل ځله نظر او كړي! او ئې فرمائيل: نَعَمْ. اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَطْيَبُ يعنې ”آو، الله عَزَّوَجَلَّ د ټولو نه غټ دې او اَطْيَبُ (يعنې د ټولو نه زيات پاك) دې.“ (شُعَبُ الْإِيمَان ج ٦ ص ١٨٦ حديث ٤٨٥٦) يقيناً الله عَزَّوَجَلَّ په هر څيز باندې قادر دې، هغه چه څومره غواړي ور كولي شي، بالكل [يعنې لږ هم] عاجز او مجبوره نه دې لِهَذَا كه خوك د خپل مور او پلار طرف ته هره ورځ 100 ځله هم د رحمت په نظر او گوري نو هغه ته به د سلو قبول شوو حجونو ثواب وركوي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د جنت ملگري

حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهِ عَلَى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ يو ځل د پروردگار عَزَّوَجَلَّ په دربار كښن عرض او كړو. يَا رَبِّ عَفَّارٌ عَزَّوَجَلَّ ما ته زما د جنت ملگري او بڼايه. الله عَزَّوَجَلَّ او فرمائيل: فلانكي بڼار ته لاړ شه، هلته فلانكي قصاب ستا د جنت ملگري دې. چنانچه سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهُ عَلَى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هلته د هغه قصاب خوا ته تشریف يورلو، (د نه پيژندلو باوجود د مسافر او ميلمه كيدو په وجه) هغه د هغوى عَلَى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ دعوت [يعنې ميلمستيا] او كړه. كله چه ډوډى ته كښينا ستل نو هغه يوه غټه شان ټوكړى خپل خوا ته كښودله، دننه به ئې دوه

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په كتاب كښ په ماباندې درود پاك اوليكل ترخو پورې چه زما نوم په هغې كښ وي فرستې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طبراني)

نمرئ [دوه قپونه] اچولې او يوه نمرئ به ئې پخپله خوړله. په دې كښ چا دروازه او توكوله، قصاب پاخيدو او باهر ته لاړو. سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهُ (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) په هغه ټوكړئ كښ او كتل نو په هغې كښ د زاره عُمر سرې او بنځه وو. چه سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهُ (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ئې څنگه اوليدو نو د هغوى په شونډو مُسكا راغله، هغوى د دوى (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) د رسالت گواهي وركړه او په هم هغه وخت وفات شولو. قصاب چه بيرته راغې او په ټوكړئ كښ ئې خپل مور او پلار وفات شوي اوليدل نو په خبره پوهه شو او د دوى لاس مبارك ئې ښكل كړل او عرض ئې او كړو: تاسو ماته د الله (عَزَّوَجَلَّ) نبي حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهُ (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ښكارئ. او ئې فرمائيل: تا ته څنگه اندازه اوشوه؟ عرض ئې او كړو: زما مور او پلار به هره ورځ په زارو زارو دُعا كوله چه يا الله (عَزَّوَجَلَّ)! مونږ ته د حضرت موسى كليم الله (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) د ديدار په نندارو كښ مرگ رانصيب كړه. د دوى دواړو د داسې ناخپه وفات كيدو نه ما دا اندازه اولكوله چه هم تاسو به حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهُ (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ئې. قصاب نور عرض او كړو: چه زما مور به كله ډوډئ او خوړله، نو خوشحاله به شوه او زما د پاره به ئې دا دُعا كوله: يا الله (عَزَّوَجَلَّ)! زما ځوى په جنت كښ د حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهُ (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ملكرې جوړ كړې. حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهُ (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) او فرمائيل: مبارك شه ځكه چه الله

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې درود شريف لولئ الله عَزَّوَجَلَّ به په تاسو رحمت را ليکي. (ابن عدي)

عَزَّوَجَلَّ ته په جنت کښې زما ملکرې جوړ کړې ئې. (رُزْهَةُ الْجَالِسِ ج ۱ ص ۳۲۶ دارالکتب العلمیة بیروت) د الله عَزَّوَجَلَّ د په هغوی رحمت وي او د هغوی په خاطر د زمونږه بخښنه اوښي.

د مور او پلار نافرمانه ته په ژوندون سزا رسي

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! تاسو اولیده؟ د مور او پلار د دعا د اولاد په حق کښې خومره قبوله وي! که مور او پلار خفه شي او ښيرې اوکړي نو هغه هم قبليري. ځکه مور او پلار هميشه خوشحاله ساتل پکار دي. د سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ عبرت نښان دي: مور او پلار ستا دوزخ او جنت دي. (ابن ماجه ج ۳ ص ۱۸۶ حديث ۳۲۶) په يو بل مقام کښې ئې ارشاد فرمائيلې دي: د ټولو گناهونو سزا که الله عَزَّوَجَلَّ اوغواړي نو د قيامت د پاره ساتي خو د مور او پلار د نافرمانۍ سزا په ژوندون ورکوي. (المُسْتَدْرَكُ لِلْحَاكِمِ ج ۵ ص ۲۱۶ حديث ۴۳۵ دارالمعرفة بيروت)

مور له جواب نه ورکونکې گونگې [چار] شو

منقول دي: يو کس ته د هغه مور غږ. [آواز] اوکړو خو هغه غږ ورنه کړو، په دې د هغه مور هغه ته ښيرې اوکړې نو هغه گونگې [چار] شو. (بُزُّوَالدِّينِ لِلطَّرْطُوشِي ص ۴۹ مؤسسة الكتب الثقافية بيروت)

مور او پلار که د ښيرو کولو نه ځان اوساتي نو ښه ده

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! تاسو اوليدله! د مور د غږ آواز نه ورکونکې په ژوندون گونگې شو! په دي کښې يو خوا که د مور اوپلار

فرمان مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په باندې د جَمْعِي په ورځ 200 ځله درود شريف اولوستل دهغه د دوه سوو کالو گناهونه به معاف شي. (کنز العمال)

د نافرمانو د پاره د عبرت مدني گلونه دي نو ورسره ورسره د مور او پلار د پاره هم د سوچ او فکر مقام دې، خاص طور هغه ميندېب [موريانې] څوکه چه په خبره خبره خپل اولاد ته داسې چه خانه د خرابه شه، ټوټې ټوټې شي، په ځله کښ د دانه را اوخيژوه، په برگي اخته شي وغيره بنيري کوي، دوی ته خپله ژبه په اختيار [يعنې قابو] کښ ساتل پکار دي، چرې داسې او نه شي چه د قبلیدو وخت وي، دُعا قبوله شي او په اولاد رښتيا څه ”چل“ اوشي او دغسې مور ته پخپله هم خفگان پيښ شي! ځکه د اولاد د پاره صرف د خير دُعاگانې کول زيات مناسب دي.

مور او پلار مو که د بل مُلک نه را اوبلي نو هم راځئ به

د دعوتِ اسلامي د ستونو د تربيت په مدني قافلو کښ د عاشقان رسول سره د ستونو نه ډک سفر بيشکه نيك بختي ده، د دعوتِ اسلامي د مدني قافلو او نورو مدني کارونو خورولو د پاره، د مُلک نه باهر سفر کول، هلته دولس يا پينځه وښت مياشتې اوسيدل هم ډيره د ثواب خبره ده، خو که د مور او پلار زړه ازاريري، او هغوی ته د دې په وجه سخت خفگان رسي نو بالکل سفر مه کوئ، دعوتِ اسلامي په ټوله دُنيا کښ د عامولو مقصد خپل صفت اوريدل نه دي، د الله رضا حاصلول دي. او د مور او پلار په زړه ازارولو کښ د الله عَزَّوَجَلَّ د رضا منزل هيڅ کله هم نه شي موندل کيدې. د دې نه علاوه په نورو ښارونو يا ملکونو کښ نوکړئ او کاروبار کونکي د هم صرف د مور او پلار په فرمان بردارۍ

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په کثرت سره درود شريف لولئ بيشکه ستاسو په ما باندې درود شريف لوستل ستاسو دگناهونو دپاره مجنبنه ده. (جامع صغير)

کښ سفر کوي او دا مَسْئَلَه په ښه شان په ذهن کښ واچوئ څنگه چه د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبهُ المدینه په چاپ شوي د 312 صفحو کتاب ”بهارِ شريعت“ په شپاړسمه حصه صفحه 202 کښ دي: ”دا (يعني ځوئ) د مُلک نه باهر دې، مور او پلار ئې راغواړي نو دې به ضرور راځي، خط ليکل کافي نه دي. هم دغسې که مور او پلار ته د ده د خدمت حاجت وي نور د شي او د هغوئ خدمت د کوي.“

پي ځښونکي ماشوم خبرې اوکړي!

چه مور او پلار درته کله غږ [يعني اواز] اوکړي نو د مجبورئ نه بغير په جواب ورکولو کښ وخت مه اړوئ، ځيني خلق په دې کښ د سختې بې پرواهۍ نه کار اخلي او په جواب ورکولو کښ سُستي معاذالله **عَزَّوَجَلَّ** بده هم نه گنږي حالانکه که نفل مونځ کوئ او مور او پلار په دې نه وي خبر نو که هغوئ معمولي غوندي اواز هم اوکړي نو مونځ به ماتوئ او جواب به ورکوئ. (ماخوذ از بهارِ شريعت ج ۱ ص ۲۳۸) (وروستو بيا دا نفل مونځ راگرزول يعني بيا ادا کول واجب دي) کوم خلق چه د مور او پلار په اواز کولو بې وجه هغوئ ته په توجه نه ورکولو د هغوئ زړه ازاروي هغوئ سخت گنهگار او د اور [يعني د دوزخ] د عذاب حقدار دي. مور آخر مور وي، که ځيني وخت په خطا کښ هم د هغې د خُلي نه ښيرې اوځي او د قبوليت وخت وي نو اولاد په مشکل کښ پريوځي، په دې باره کښ په ”بخاري شريف“ کښ د يو اسرائيلي بزرگ عبرتناک

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې د درود شريف كثر كوي بيشكه دا ستاسو دپاره پاكې ده. (ابو يعلى)

حكايت بيان كړې شوې دې، چنانچه د دواړو جهانو د سلطان، سرور
 ديشان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان عبرت نيشان دې: په بني اسرائيلو كښ د
 جُرَيْج نوم يو سړې وو، هغه مونځ كولو، د هغه مور راغله او هغه ته ئې
 آواز او كړو خو هغه جواب ورنه كړو، او وئيل ئې چه مونځ او كړم او
 كه دې له جوب وركړم. د هغه مور بيا راغله (چه جواب ئې ورنه كړو
 نو هغې بنيرې او كړې) ”يا الله عَزَّوَجَلَّ! ده له د هغې پورې مرگ مه وركوي
 ترڅو چه دا د كومي بې حيا (يعنې بدكارې) بنځې مخ او نه ويني.“ جُرَيْج
 يوه ورځ په عبادت خانه كښ وو، يوې بنځې او وئيل: زه به دا دهوكه
 كووم، لهدا هغه راغله او د جُرَيْج سره ئې خبرې كول شروع كړل خو
 هغه (يعنې جُرَيْج) انكار او كړلو، آخر هغه يو شپونكي له ورغله او خپل
 ځان ئې هغه ته حواله كړو تر دې چه د هغې يو ماشوم اوشو او وئيل ئې
 چه دا د جُرَيْج نه پيدا شوې دې، خلق په جُرَيْج پسې راغلل، د هغه
 عبادت خانه ئې ورانه كړه او هغه ئې ترې باهر اوويستلو او هغه ته ئې
 بد رد او وئيل. جُرَيْج اودس او كړو او مونځ ئې او كړو بيا د هغه ماشوم خوا
 ته راغلو او ورته ئې او وئيل: ماشومه! ستا پلار څوك دې؟ هغه جواب
 وركړو: فلانكي شپنكي. نو خلقو جُرَيْج ته او وئيل: مونږ به ستا عبادت
 خانه د سرو زرو جوړه كړو. هغه او وئيل: نه، هم هغسې د خاورو [يعنې
 خټو] ئې جوړه كړئ. (بخارى ج ۲ ص ۱۳۹ حديث ۲۲۸۲، مسلم ص ۱۳۸۰ حديث ۲۵) د الله عَزَّوَجَلَّ
 د په هغوى رحمت وي او د هغوى په خاطر د زمونږه بخښنه اوشي.

فرمان مُصَطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چاچه په ما باندې لس ځله درود پاك اولوستل الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل كړي. (طبراني)

مور ئي په اوگو كړې په تودو كانړو شپږ ميله .....

د مور او پلار حقونه ډير زيات دي، د دوى د ذمه وارى نه وتل هډو كيدې نه شي، چنانچه يو صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ په بارگاهِ نبوي عَلَيَّهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ كښن عرض او كړو: په يو لاره كښن داسې تاوده كانړي وو چه كه د غوښي ټكړه په هغو اچولې شوې وې نو كباب شوې به وې! ما خپله مور په خټ سوره كړې [په هغه لار] د شپږ ميله پورې وړې ده، آيا زه د مور د حقونو نه ازاد شوې يم؟ سركارِ نامدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائيل: ستا په پيدا كيدو كښن چه د درد خومره خړيكي هغې ته رسيدلې وې شائِد دا په هغو كښن د يوې خړيكي بدله شي. (الْمُعْجَم الصَّغِير لِلطَّبْرَانِي ج ۱ ص ۹۲ حديث ۲۵۶) د الله عَزَّوَجَلَّ د په هغوى رحمت وي او د هغوى په خاطر د زمونږه بخښنه او شي.

كه د بنځي په ځاى سړي ماشوم راوړې نو .....

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! رښتيا ده چه مور د خپل بچي د پاره سخت تكليفونه تير كړي وي، د ماشوم د پيدا كيدو (Delivery) په وخت چه كوم درد كيږي په هغه درد صرف مور پوهيدې شي، د سړي دپاره خومره آساني ده چه هغه پخپله اولاد نه راوړي. زما آقا اعلیٰ حضرت امام اهلِ سُنَّتِ مُجَدِّدِ دین و مِلَّتِ، مولانا شاه امام احمد رضا خان عَلَيَّهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فتاوى رَضَوِيَّة جلد 27 صفحه 101 كښن فرمائي: د سړي تعلق صرف د خوند سره دې او زَنانه د سوونو مصيبتونو سره مخامخ وي، نهه مياشتې

فرمانِ مُصَطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چاچه په ما يو ځل درود شريف اولوستو الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه لس رحمتونه نازل فرمائي. (مسلم)

ئې په گيډه کښ ساتي، چه گرزيدل، پاخيدل، کښيناستل ئې مشکل وي، بيا د پيدا کيدو په وخت کښ خو ئې هره څرېکه سم مرگ وي، بيا د قسما قسم دردونو په وجه د نفاس والا (يعني د ماشوم د پيدا کيدو نه پس راتلونکي د وينې په تکليف کښ د آخته بنځي) خوب اوتښتي. ځکه (الله تبارک و تعالی) فرمائي:

حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ٭

مفهوم ترجمه کنز الایمان: دهغه مور هغه په خيټه کښ اوساتلو په تکليف سره او رائي وړو هغه په تکليف سره او هغه اوچت گرځول او دهغه د پټيو نه پريکول په ديرش مياشتو کښ دي.

نو د هر ماشوم په پيدائش کښ زنانه ته کم نه کم درې کاله د مشقت سره د جيل سزا ده. د سړي د خيټې نه که صرف يوه پيره ”د مېرې بچي“ هم پيدا شي نو د ټول عمر د پاره به ئې غوړونه نيولي وي (فتاوی رضويه ج ۲۷ ص ۱۰۱)

بنځه د همدردئ حقداره وي

خوږو خوږو اسلامي ورونرو! د اعلحضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د مبارکې فتوې نه چه څنگه د مور حيثيت معلوم شو هم دغسې ترې د بنځې اَهْمِيَّت هم ښکاره شو. خاوند لره پکار دي چه خصوصاً د ”اُميد“ يعني د حمل په ورځو کښ په خپله بنځه باندې خصوصي شفقت [يعني مهرباني] کوي، په کار کښ د دهغې سره ښه کومک [مدد] کوي، د خواري کار د ترې نه اخلي، په رُعب اچولو، رتلو يا په هيڅ شان د هم د

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هير کرل هغه د جَنَّت لاره هيره کړه. (طبرانی)

هغې د خفگان (Tention) څه سبب نه جوړوي. غرض دا چه څومره کيدې شي هغې ته د آرام [دمه] ورکوي. چه کله د خپل مدني ماشوم سره مينه کوي نو ورسره ورسره د [په دې وجه] د هغه په مور باندې هم د رحم نظر اچوي، چه د دې مندو ترپرو او توپونو وهونکي، زړه خوشحالونکي ”کهلونې“ [د لوبو د څيز] ما ته په رارسيدو کښ دې غريبي څومره تکليفونه اوچت کړي دي.

د پيښو ورکولو د مَسْئَلې وضاحت

د اعلحضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه په مبارکه فتوى کښن چه په آيت کریمه کښن کوم ارشاد اوشو چه ”او د هغه د پيښو نه پريکول په ديرش مياشتو کښن دي.“ د دې تعلق د پيښو [ورکولو په وجه] د خپلوئ او د حُرْمَتِ نكاح سره دې. د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مَكْتَبَةُ الْمَدِينَه چاپ شوي د 1182 صفحو په کتاب ”بهارِ شريعت“ جلد 2 صفحه 36 کښن دي: ماشوم ته د (د هجري سن په حساب) د دوو کالو پورې پي وړکړې شي، د دي نه زيات اجازت نشته، که پي څښونکي هلك وي او که جينئ. او دا په ځيني عوام کښن چه مشهوره ده چه جينئ ته د دوو کالو پورې او هلك ته د دوه نيمو کالو پورې پي وړکولې شي دا صحيح نه ده. دا حکم د پيښو ورکولو دې او د نکاح حراميدو د پاره د دوه نيمو کالو وخت دې يعنې د دوه کالو نه پس اگرچه پي وړکول حرام دي خو (د هجري

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پَه خَوَا كَنِس چَه زَمَا ذَكَرَ اوشو او هغه په ما درود پاک اونه وئیلو تحقیق هغه بدبخته شو. (ابن سنی)

سن په حساب سره) که د دوه نیم کالو په عمر کښ دننه دننه پی وړکړي نو حُرْمَتِ نِكَاح به ثابت شي او د هغې نه وروستو ئې که اوڅښل، نو حُرْمَتِ نِكَاح نشته اگرچه وړکول جائز نه دي.

د ظالم مور او پلار خبره منل هم ضروري دي

د حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِاللهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا نه روایت دې چه د دواړو جهانو د سلطان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د عبرت نه دك فرمان دې: ”چا چه په داسې حال کښ سحر کړو چه د خپل مور او پلار فرمانبرداره دي، د هغه د پاره د سحر نه د جَنَّتِ دوه دروازې بیرته [يعني خلاصې] شي او که په مور او پلار کښ يو وي نو يوه دروازه بیرته کيږي. او چا چه په دې حال کښ ماښام کړو چه د مور او پلار په باره کښ د الله عَزَّوَجَلَّ نافرمانی کوي د هغه د پاره د سحر نه د دوزخ دوه دروازې بیرته [يعني خلاصې] شي او (که په مور او پلار کښ) يو وي نو يوه دروازه بیرته کيږي. يو کس عرض اوکړو: اگر که مور او پلار په هغه ظلم اوکړي. اوئې فرمائيل: اگر که ظلم اوکړی، اگر که ظلم اوکړی، اگر که ظلم اوکړی. “ (شُعَبُ الْاِيْمَانِ ج ۶ ص ۲۰۶ حدیث ۴۹۱۶)

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! رښتیا ده چه هغه کس ډیر خوش نصیبه دې څوک چه مور او پلار خوشحاله ساتي، کوم بدنصیبه چه مور او پلار خفه کوي د هغه د پاره بربادي ده. الله تَبَّارُكَ وَتَعَالَى په پاره 15 سُورَه بَنِي إِسْرَائِيل آیت 23 نه 25 پورې ارشاد فرمائي:

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: چا چه په مالس خله سحر او لس خله ماښام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت ملاویري. (مجمع الزوائد)

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ﴿٣٢﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ﴿٣٣﴾

مفهوم ترجمه کنز الایمان: او د مور او پلار سره ښه سلوک کوه، که ستا په مخکښ په هغوی کښ یو یا دواړه بډوا والي ته اورسي نو هغوی ته آف مه وایه او هغوی مه رته او هغوی سره په تعظیم خبره کوه. او د هغوی د پاره د عاجزی لاس [مت] خور کړه او عرض او کړه چه اے زما ربه! ته په هغه دواړو رحم او کړې څنگه چه هغه دواړو زه په ماشوم والي کښ ساتلې ووم. ستاسو رب ښه خبر دې په هغې، څه چه ستاسو په زرونو کښ دي.

په وړوکوالي کښ مور هم د اولاد “گندگي” برداشت کوي

خوږو خوږو اسلامي ورونرو! پاس لیکلي شوو آیات کریمه کښ الله عَزَّوَجَلَّ د مور او پلار سره د ښه سلوک حکم کړې دې او خاص طور د هغوی په بوډاوالي کښ ئې د زیات خدمت تاکید کړې دې. یقیناً د مور او پلار بوډاوالي بنده په امتحان کښ آچوي، په ډیر زیات بوډاوالي کښ ځیني وخت په بستره باندي د غټو او وړو بولو (یعنې گندگي) ترکیب کیږي چه د هغې په وجه عام طور اولاد تنگ شي، خو یاد ساتئ! په داسې حالاتو کښ هم د مور او پلار خدمت کول ضروري دي، په وړوکوالي کښ آخر مور خو هم د ماشوم گندگي برداشت کوي. د بوډا

فَرْمَانِ مُصْطَفَىٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: چا چه په کتاب کښ په ماباندې درود پاک اولیکل ترخو پورې چه زما نوم په هغې کښ وي فرښتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طبراني)

والي او بیمارو په وجه که مور او پلار له هر خومره غُصَه وَرځي، که د هغوی فکر کار پریردي، که شور شغرب کوي، که بې وجه جنگ کوي، که هر خومره جگړې کوي، بیشکه چه سخت هم پریشانه کړي خو صبر، صبر او صرف صبر کول پکار دي او د هغوی تعظیم کول پکار دي. د هغوی سره بې تمیزي کول، هغوی رتل وغیره خو لري خبره ده د هغوی په محکښ ”أف“ هم مه کوی، گنې وار د لاس نه وتلې شي او د دواړو جهانونو تباهي هم مقدّر جوړیدې شي ځکه چه د مور او پلار زړه ازارونکې په دې دُنیا کښ هم خوار او ذلیله وي او د آخرت د عذاب هم حقدار وي.

دل د کھانا چھوڑ دیں ماں باپ کا

ورنہ اس میں ہے خسارہ آپ کا (وسائل بخشش ص ۳۷۷)

زړونه مه ازاروئ د مور او پلار خپل

گنې او به کړئ نقصان تاسو بیکار خپل

د خرپشان مړې

حضرت سَيِّدُنَا عَوَّامُ بْنُ حَوْشَبٍ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الرَّبِّ (کوم چه تبع تابعي

بزرگ تیر شوې دې او هغوی په 148 هـ کښ وفات شوې وو) فرمائي:

يو ځل زه د يوې محلې [يعنې د کورونو] په خوا تیر شوم، د هغې ډډې ته

يوه اديره [مقبره] وه، پس د مازديگره يو قبر او چاودلو او د هغې نه يو داسې

سړې را اووتلو چه د هغه سر د خره پشان او باقي جسم د انسان پشان وو، هغه

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پِه خَوَا كَنِبِ چِه زَمَا ذَكَرْ اَوْ شَوِ اَوْ هَغِه پِه مَا دَرُودِ پَاكِ اَوْنِه وُئِبَلُو هَغِه پِه خَلْقُو كَنِبِ ڏِيرِ كَنجُوسِ (شوم) دِي. (ترغيب و ترهيب)

درې ځله د خره پشان اوهنږيدو، بيا قبر ته لار او قبر بند شو. يوه بوډي ناسته وه مالوچ ئې وريشل، يوې زنانه ما ته اووئيل دا بوډي وينئ؟ ما وئيل: د دې څه معامله ده؟ وئيل ئې: دا د دې قبر والا مور ده، دا شرابي وو، چه كله به ما بنام كور ته راتلو نو، مور به ورته نصيحت كولو چه اے ځويه! د الله عَزَّوَجَلَّ نه اوږيږه، آخر تر څو پورې به دا ناپا كه [شراب] خښې! ده به ورله جواب وركولو: ته هسې د خره پشان هنږيږي. دا سرې د مازديگر نه وروستو مړ شو، چه د كله نه مړ شوې دې [د هغې نه پس] هره ورځ د مازديگر نه وروستو د ده قبر شلږيږي او دغسې درې ځله د خره پشان هنږيږي بيا قبر ته ننوزي او قبر بند شي.

(الترغيب والترهيب للمندري ج ۲ ص ۲۲۶ حديث ۱۴)

د مور او پلار د نافرمانه يو عبادت هم قبول نه دي

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د الله تَوَابِ عَزَّوَجَلَّ په بارگاه كښ موندنه توبه كوو او د هغه نه د خير سوال كوو. آه! د مور او پلار نافرمانې د څومره رُسواڼې او د دردناك عذاب سبب دي. حديثِ پاك كښ دي: **عَذَابُ الْقَبْرِ حَقٌّ** ”يعني د قبر عذاب حق دي.“ (نسائي ص ۲۲۵ حديث ۱۳۰۵) كله كله په دنيا كښ هم د دې نظاره ښودلې كيږي چه خلق ترې عبرت واخلي. د خپل پلار د نافرمانه په باره كښ د شوي سوال په جواب كښ زما آقا اعلحضرت، امام اهل سنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن** فرمائي: د پلار نافرمانې د الله قَهَّارِ وَ جَبَّارِ نافرمانې ده او پلار خفه كول

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كوم. (كنز العمال)

الله قهار و جبار خفه کول دي، سرې که مور او پلار خوشحاله کړي نو هغوی د هغه جنت دي او که خفه ئې کړي نو هم هغوی د هغه دوزخ دي. تر څو چه پلار راضي نه کړي تر هغې د هغه يو فرض، يو نفل، هيڅ نيك عمل د سره نه قبليري، د آخرت د عذاب نه علاوه پرې په دُنیا کښ په ژوندون سخته بلا (يعني سخت مُصيبت) نازليري، د ځنکدن په وخت

کښ مَعَاذَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ د کلمه نه نصيب کيدو يره ده. (فتاوی رضويه ج ۲۴ ص ۳۸۳-۳۸۵) که مور او پلار کافر هم وي نو په شريعت کښ دننه دننه اوسيدو سره د هغوی سره ښه سلوک کول ضروري دي. د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبۃ المدینه چاپ شوي د 1182 صفحو کتاب ”بهارِ شريعت“ جلد 2 صفحه 452 کښ صدرُ الشريعه، بدرُ الطريقه حضرت مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي د ”عالمکيري“ په حواله سره نقل کوي: ”که د کوم يو مسلمان مور يا پلار کافر وي او وائي چه ما بُت خانې ته اورسوه نو نه د ئې بوځي او که د هغه ځائي نه راتلل غواړي نو راوړي ئې شي.“ (فتاوی عالمگیری ج ۲ ص ۲۵۰ دارالفکر بيروت)

خپل مور او پلار په خلقو کنزل

کوم خلق چه نورو ته د مور د کنزولو کولو عادت لري هغه ډير غلط خلق دي، د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبۃ المدینه چاپ شوي د 312 صفحو کتاب ”بهارِ شريعت“ حصه 16 صفحه 195 باندې صدرُ الشريعه، بدرُ الطريقه حضرت مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي

فرمان مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هير کرل هغه د جَنَّت لاره هيره کړه. (طبرانی)

عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي نقل کوي: د رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان حقيقت نِشان دې: دا خبره په کبيره گناهونو کښ د ده چه انسان خپل مور او پلار ته کنزلي او کړي. خلقو عرض او کړو: يا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آيا خوک خپل مور او پلار ته هم کنزل کوي؟ او ئې فرمائيل: ”آو، د دې صورت دا دې چه دا د بل پلار ته کنزل کوي، هغه د ده پلار ته کنزلي کوي، او دا د بل مور ته کنزلي کوي، هغه د ده مور ته کنزلي کوي. (مسلم شريف ص ۶۰ حديث ۱۲۶) دې حديث پاك نقل کولو نه پس حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائي: صحابه کرام (عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان) چه هغوى د جاهليت زمانه ليدلې وه، هغوى په دې خبره پوهه نه شو چه خپل مور او پلار ته به خوک ولې کنزل کوي يعنې (آيا خوک خپل مور و پلار ته هم گنې کنزلي کولې شي) په دې خبره هغوى بالکل نه پوهيدل. حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائيل: مطلب دا دې چه د بل په خُله خپل مور او پلار کنزي او اوس هغه زمانه راغله چه خلق پخپله (خُله) خپل مور او پلار ته کنزلي کوي او هيڅ لحاظ نه کوي. (بهار شريعت)

د اور په بناخونو زورند خلق

حضرت سيّدنا امام احمد بن حَجْر مَكِّي شافعي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي نقل کوي: د سرور کائينات شاه موجودات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان عبرت نِشان دې: د معراج په شپه ما څه خلق اوليدل چه هغه د اور په بناخونو زورند وو نو ما تپوس او کړو: اے جبرئيل! دا خلق څوک دي؟ عرض ئې او کړو:

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: کوم کس چه په ما درود پاک لوستل هير کرل هغه دَجَنَّتْ لاره هيره کړه. (طبرانی)

الَّذِينَ يَشْتُمُونَ آبَاءَهُمْ وَأُمَّهَاتِهِمْ فِي الدُّنْيَا يَعْنِي دَا هَغَه خَلْق دِي چَه په دُنْيَا كَنب به ئي خپلو پلارانو او موريانو [ميندو] ته بد رد وئيل.

(الزَّوْجِرُ عَنِ الْكِبَائِرِ ج ٢ ص ١٢٩ دار المعرفه بيروت)

د باران د خاڅکو همره سکروتي

منقول دي: چا چه خپل مور او پلار ته کنزل او کرل د هغه په قبر کنب به د اور دومره سکروتي راکوزيږي سومره چه (د باران) خاڅکي د آسمان نه زمکې ته راځي. (ايضاً ص ١٣٠)

قبر پوښتې ماتوي

منقول دي: کله چه د مور او پلار نافرمانه خڅ کړې شي نو قبر به هغه زور کوي تر دي چه د هغه پوښتې (ماتي شي او) په يوبله کنب ورشي. (ايضاً)

جنت ته به نه ځي

حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِ اللَّهِ بن عمر رضي الله تعالى عنهما نه روايت دې، د رسول ذي شان، نُورِ رَحْمَنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. فرمانِ عبرتِ دِشَانِ دې: درې کسان به جنت ته نه ځي (1) مور او پلار ازارونکې او (2) دَيُوثِ او (3) د سرو انداز جوړونکي زنانه. (المستدرک ج ١ ص ٢٥٢ حديث ٢٥٢)

که مور او پلار په خپل مينځ کنب جگړه کوي نو اولاد څه اوکړي؟

زما آقا اعلى حضرت، امام اهل سنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان عليه رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ فرمائي: که د مور او پلار په خپل مينځ کنب څه جگړه

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كوم. (كنز العمال)

وي نو نه د مور ملگرتيا كوي او نه د پلار، كله د هم داسې نه كوي چه د مور د مينې په وجه په پلار سختي او كړي. د پلار زړه ازارول يا هغه ته مخامخ جواب ور كول يا په بې ادبۍ سره هغه ته بد بد كتل دا ټولې خبرې حرامي دي او د الله **عَزَّوَجَلَّ** نافرمانې ده. د اولاد د پاره په مور او پلار كښن د كوم يو داسې ملگرتيا كول بالكل جائز نه دي، هغه دواړه د ده جنت او دوزخ دي، چه كوم يو له تكليف وركوي د دوزخ حقدار به جوړيږي. **وَالْعِيَادُ لِلَّهِ**، (يعنې د الله **عَزَّوَجَلَّ** پناه) په معصيت خالق (يعنې د الله **عَزَّوَجَلَّ** په نافرمانۍ) كښن د هيڅ چا اطاعت (يعنې خبره منل) نشته. مثلاً مور دا غواړي چه ځوئ خپل پلار ته په څه طريقه تكليف اورسوي او كه ځوئ ئې نه مني يعنې په پلار باندې سختي كولو ته نه تياريږي نو هغه [يعنې مور] خفه كيږي نو مور د خفه پريږدي او بالكل د په دې باره كښن د مور خبره نه مني، هم دغسې د مور په معامله كښن د پلار نه مني. علمائے كرام داسې تقسيم كړې دي چه په خدمت كښن د مور غوره كړي او تعظيم [عزت] د پلار زيات دې ځكه چه هغه د ده د مور هم حاكم او آقا [يعنې حكم كونكې، افسر] دي. (ماخوذ از: فتاوى رضويه ج ۲۳ ص ۳۹۰)

كه مور او پلار د گيري خريلو حكم او كړي نو نه د ئې مني

معلومه شوه چه كه مور او پلار د كومي ناجائزه خبرې حكم او كړي نو د هغوئ خبره د نه مني، كه په ناجائزه خبرو كښن د هغوئ منل كوي نو گنهگار به وي مثلاً كه مور او پلار د دروغو وئيلو حكم او كړي

فرمانِ مُصَطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما لس ځله سحر او لس ځله ماښام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت مېلاوېږي. (مجمع الزوائد)

یا د گيرې خړیلو یا د یو موتي نه د کمولو او وائی نو د هغوی دا خبرې د هیڅ کله هم نه مني اگر که هغوی خومره هم خفه شي، په تاسو به د نافرمانه حکم نه لگي، خو که دا خبرې ئې اومنی نو د رب **عَزَّوَجَلَّ** نافرمانه به ضرور جوړ شی. هم دغسې که د مور او پلار په مینځ کښ تلاق اوشي او اوس درته مور په ژړا ژړا وائی چه پی مې نه دي درجنبلي او حکم اوکړي چه د پلار سره به ملاقات نه کوې دا حکم د نه مني، د پلار ملاقات به هم کوي او خدمت به ئې هم کوي ځکه چه بیشکه د هغوی په مینځ کښ جدائی شوې ده خو د اولاد تعلق هم هغسې قائم دي، په اولاد باندي د دواړو حقونه هم هغسې موجود دي.

که مور او پلار ترې خفه وفات شوي وي نو څه اوکړي؟

د چا نه چه مور او پلار خفه وفات شوي وي، هغه د هغوی د پاره ډیرې زیاتې د بجنبنې دُعا گانې غواړي ځکه چه د مړي د پاره د ټولو نه غټه تحفه د بجنبنې دُعا ده او هغوی ته د ډیر ډیر ایصالِ ثواب کوي. چه د اولاد د طرف نه مسلسل د نیکو تحفې ور رسي نو اُمید دې چه وفات شوي مور او پلار به راضي شي. د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبه المدینه چاپ شوي د 312 صفحو په کتاب ”بهارِ شریعت“ حصه 16 صفحه 197 کښ دي: رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائیلي دي: ”که د چا مور او پلار دواړه یا یو وفات شو او ده د هغوی نافرمانی کوله، اوس د هغوی د پاره همیشه استغفار کوي [یعني د بجنبنې دُعا غواړي]، تر دې

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د چا په خوا کښن چه زما ذکر اوشواو هغه په ما درود پاک اونه لوستو هغه جفا اوکره. (عبدالرزاق)

چه الله عَزَّوَجَلَّ هغه نیکوکار اوليکي. “ (شُعْبُ الْإِيمَانِ ج ٦ ص ٢٠٢ حديث ٤٩٠٢) که کيدې شي نو د مکتبه المدینه چاپ شوي رسالې وغيره د خپل وِس مناسب اخلی او د ایصالِ ثواب په نیت ئې تقسیموی، که د ایصالِ ثواب د پاره د مور او پلار وغيره نومونه او خپله پته په رساله یا کتاب باندې چاپ کول غواری نو مکتبه المدینه ته رُجوع اوکړی.

د مور او پلار قرض ادا کړی

د سرکارِ نامدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ خوشبودار دې: د مور او پلار د وفات نه پس د د هغوئ قسم پوره کړي او د هغوئ قرض د ادا کړي او د بل چا مور او پلار ته د بد نه وائی چه خوک د ده مور او پلار ته بد او نه وائی، نو هغه به د مور او پلار سره بنیگره کونکې لیکلې شي اگر که (د هغوئ په ژوند کښن) “نافرمانه” وو. او خوک چه د هغوئ قسم پوره نه کړي او د هغوئ قرض ادا نه کړي او د بل چا مور او پلار ته بد وائی او هغه [په جواب کښن] د ده مور او پلار ته بد وائی نو هغه به نافرمانه لیکلې شي اگر چه د هغوئ په ژوند کښن “بنیگره کونکې” وو.

(الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ لِلْمُطَبَّرَانِي ج ٣ ص ٢٢٢ حديث ٥٨١٩ دار الکتب العلمیة بیروت)

د جُمعی په ورځ د مور او پلار په قبر د حاضرئ ثواب

د خاتَمُ الْمُرْسَلِينَ، رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ رحمتِ نِشان دې: خوک چه د خپل مور او پلار دواړو یا د یو په قبر د هرې جُمعی په ورځ د زیارت د پاره حاضرېږي الله عَزَّوَجَلَّ به د هغه گناهونه او نجسې او د مور

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پَه خَوَا كَنِين چَه زما ذڪر اوشو او هغه په ما درودِ پاڪ اونه وئېلو هغه په خلقو كښن ډير كنجوس (شوم) دي. (ترغيب و ترهيب)

او پلار سره به ښيگړه كونكې اوليكلې شي. (نوادير الاموال للحكيم الترمذي ص ۹۷)

حديث ۱۳۰ دمشق

مدني چينل به سپرلي راوري كور په كور

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د مور او پلار د نافرمانۍ نه ځان بچ كولو د پاره او د هغوى د فرمانبردارۍ جذبه حاصلولو د پاره، په خپل زړه كښن د عشق رسول شمع بلولو د پاره او سينه د محبت رسول مدينه جوړولو د پاره د دعوت اسلامي د مدني ماحول سره خپل تړون مضبوط ساتئ، **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د دې مدني ماحول په برکت سره به د سنتو په لاره د تللو، د نيكي كولو، د گناهونو نه د بچ كيدو د پاره او د ايمان د حفاظت د پاره د سوچ او فكر كولو سعادت درنصيب شي. د سنتو د تربيت د پاره هره مياشت كم نه كم د درې ورځو د پاره په مدني قافلو كښن د عاشقان رسول سره د سنتو نه ډك سفر خپل معمول جوړ كړئ، د مدني مركز عنايت كړئ شوي د نيك جوړيدو د نسخې ”مدني انعامات“ مطابق د خپل ژوند شپې او ورځې تيروي او هره ورځ كم نه كم 12 منته فكر مدينه كوي او په هغې كښن د مدني انعاماتو رساله ډكوي **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** په دواړو جهانو كښن به هم بېره پورې اوځي. د دعوت اسلامي د مدني ماحول په برکتونو ځان پوهه كولو د پاره يو مدني سپرلي اوگورئ، د ميرپور نمبر 11 (ډهاكه بنگله ديش) د دعوت اسلامي د يو مبلغ د بيان خلاصه ده چه زه يو پيره په لار روان ووم او يو صاحب سره مې ملاقات اوشو، زه ئې چه

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَجْمَعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كوم. (كنز العمال)

څنگه اوليدم نو هغه او وئيل: ته خبر ئې چه زه اوس سره د خپلې نبخې او بچو چرته روان يم؟ بيا ئې پخپله جواب راكړو او وئيل ئې چه: اصل كښ خبره دا ده چه زما مور او پلار زما نه او زه د خپل مور او پلار نه خفه ووم. د دعوت اسلامي په مدني چينل باندې د كيدونكي بيان ”ماں باپ كے حقوق“ د كتلو په برکت سره ما ته احساس اوشو چه ما د مور او پلار د نافرمانئ كولو ډيره غټه گناه كړې ده، چنانچه د معافي غوښتلو د پاره سره د نبخې او بچو، د مور او پلار په خدمت كښ د حاضریدو د پاره روان يم، الله تعالى د دعوت اسلامي او مدني چينل له ډيره ترقي وركړي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

راه سنت پر چلا کر سب کو جنت کی طرف

لے چلے بس اک یہی ہے مدنی چینل کا ہدف

د مدني چينل مقصد دادې چه هريو کس د سنت په لاره روان شي او جنت ته لاړ شي.

يا خدا ہے التجا عطار کی

سنتیں اپنائیں سب سرکار کی

يا الله! ستا نه دعا ده د عطار

هر يو کس چه شي روان په سنتو د سرکار

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَيِّبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

فرمان مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په كتاب كښ په ماباندې درود پاك اوليكل ترخو پورې چه زما نوم په هغې كښ وي فرښتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طبراني)

د مور په بنپه کت شوه

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د دې مدني سپرلي نه د ”مدني چينل“ فائدي معلومې شوې. په دې ”مدني سپرلي“ كښ ”د مور او پلار د حقونو“ ذكر دې، بيشكه د مور او پلار حقونه پوره كول ډير زيات مشكل دي، د دې د پاره ټول عمر كوشش كول پكار وي او د مور او پلار د خفگان نه هميشه ځان ساتل پكار دي. څوك چه مور او پلار تنگوي د هغوى په دې دنيا كښ هم ډير يرونكې انجام كيږي چنانچه حضرت علامه كمال الدين دميري عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي نقل كوي: ”زَمَّحْشَرَى“ (چه د مُعْتَزَلِي فِرْقې يو مشهور عالم تير شوې دې د هغه) يوه بنپه كت شوې وه، د خلقو په تپوس كولو هغه دا خبره ښكاره كړه چه دا زما د مور د بنپرو نتيجه ده، قصه دا ده چه ما په وړوكوالي كښ يوه مرغى اونيوله او د هغې په بنپه كښ مې مزې واچولو، اتفاقاً هغه زما د لاس نه خلاصه شوه او د يو ديوال په چاو كښ ننوتله، خو مزې باهر رازورند شوې وو، ما مزې اونيولو او په زوره مې رابنكلو نو مرغى په پرقيدو پرقيدو باهر را اووتله، خو د غريبې بنپه په مزي كت شوې وه، زما مور چه دا زړه دردولي نظاره اوليدله نو سخته خفه شوه او د هغې د خلې نه زما د پاره دا بنپره اووتله چه: ”څنگه تا د دې بې زبانه بنپه كت كړه، الله تعالى د ستا بنپه هم [دغسې] كت كړي.“ خبره تيره شوه، څه موده پس ما د علم حاصلولو د پاره د ”بُخارا“ سفر اختيار كړو، په لاره باندې د سورلي

فرمان مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې درود شريف لولئ الله عَزَّوَجَلَّ به په تاسو رحمت را ليکي۔ (ابن عدي)

نه اوغورزیدم، بنپه مې ډیره زیاته زخمي شوه، بخارا ته چه اورسیدم نو ډیر علاج مې اوکړو خو تکلیف ختم نه شو او آخر دا چه بنپه مې کټ کړې شوه. (او دغسې د مور بنیره پوره شوه)

(حیة الحيوان الکبری ج ۲ ص ۱۶۳)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مور او پلار ته په بنپو پریوزئ او معافی ترې اوغورئ

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! که ستاسو نه مور او پلار یا په دواړو کښ کوم یو خفه وي نو د فوراً نه هم مخکښ ورته لاسونه جوړه کړئ، په بنپو ورته پریوځئ او په ژړا ژړا پري ځان معاف کړئ او د تلافی ترکیب اوکړئ [یعنې کوم حق هم چه وهلې وي هغه ور پوره کړئ]، د هغوی جائز مطالبات پوره کړئ ځکه چه په دې کښ هم د دواړو جهانو بنیگره ده. د مور او پلار د حقونو په باره کښ د نورو معلوماتو حاصلولو د پاره د دعوت اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبه المدینه نه جاري شوې دوه وي. سي. ډیانی (1) ”ماں باپ کے حقوق“ او (2) د رمضان المبارک (1430ه) په اعتکاف کښ شوې د ”مدني مذاکرې“ وي. سي. ډي ”والدين کے نافرمانوں کا انجام“ اوگورئ.

دل دکھانا چھوڑ دیں ماں باپ کا ورنہ ہے اس میں خسارہ آپ کا

زړونه مه ازاروئ د مور او پلار خپل

گنې او به کړئ نقصان تاسو بیکار خپل

کینه مسلم سے سینه پاک کر اتباعِ صاحبِ لولاک کر

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په باندې دَ جَمْعِي په ورځ 200 ځله درود شريف اولوستل دهغه د دوه سوو کالو گناهونه به معاف شي. (کنز العمال)

اوباسه د زړه نه د مُسْلِم كينه

ته شه تابعدار د شهنشاہِ مدینه

يا خدا هے التجا عطار كى سنځين اپنائين سب سركار كى

يا الله ستا نه دُعا ده د عطار

هر يو كس چه شي روان په سنځو د سركار

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د بيان په آخره كښ د سنځو فضيلت

او يوڅو ”سنځونه او آداب“ د بيانولو ثواب حاصلوم. تاجدار رسالت،

شَهْنشَاهِ نُبُوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائي: ”چا چه زما د سنځ سره محبّت

او كړو هغه زما سره محبّت او كړو او چا چه زما سره محبّت او كړو هغه به په

جنت كښ زما سره وي.“

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

”د مدينې د لار مسافر“ د 15 حروفو په نسبت

د گرزیدو 15 سنځونه او ادبونه

(1) پاره 15 سوره بني اسرائيل آيت 37 كښ د رب العباد عَزَّوَجَلَّ ارشاد دي:

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿١٥﴾

مفهوم ترجمه کنزالایمان: او په زمکه کښ غره [يعني په ناز سره] مه

گرځه، بیشکه هیڅ کله به زمکه اونښي خیرلې او هیڅ کله به په اوچت

والي کښ غرونو ته اونه رسي.

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په کثرت سره درود شريف لولې بيشکه ستاسو په ما باندې درود شريف لوستل ستاسو دگناهونو دپاره مخينه ده. (جامع صغير)

(2) د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مکتبه المدینه چاپ کړي شوي
 د 312 صفحو کتاب ”بهارِ شريعت“ حصه 16 صفحه 78 کښ فرمانِ
 مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دې: يو سړي دوه خادري اچولې په ناز [غره]
 روان وو او په تکبر کښ وو، هغه په زمکه کښ خځ کړې شو، هغه
 به تر قيامته پورې هم داسې خخيري. (صحيح مسلم ص 1156 حديث 2088) (3) سرور
 کائنات شهنشاہ موجودات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به ځينې وخت په روانه کښ
 د خپل يو صحابي لاس په خپل لاس مبارک کښ اونيولو. (العجم الكبير
 ج 4 ص 244) (4) رسول اکرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به چه روان وو
 نومخښې طرف ته به لږ شان تپت شوې تللو، لکه د لورې نه چه
 راکوزيږي. (الشمائل الحمديّة للترمذي ص 82 رقم 118) (5) په غاره کښ د سرور زرو
 يا د هر قسم اوسپنې زنجير اچولې، خلقو ته دښودلو د پاره خلاص کړې
 گريوان په ناز هيڅ کله مه گرځي، ځکه چه دا د کم عقلو،
 کبرجنواو فاسقانو تک دې. په غاره کښ د سرور زرو چين يابردسليت
 (BRACELET) اچول د نارينه د پاره حرام او د نورو دهاتونو (يعني د
 هر قسم اوسپنې) هم ناجائز دې. (6) که څه وجه نه وي نو د لارې په
 غاره غاره په درميانه رفتار سره ځي، نه دومره تيز چه خلق ستاسو په
 تماشه شي چه داچرته په منډه منډه روان دې! اونه دومره په قلاړه چه
 خلق تاسو بيمار او گنږي. د امر د (يعني د ښکلي بي گيرې هلک) لاس د
 نه نيسي، د شهوت سره د هر يو اسلامي ورور لاس نيول يا مصافحه

فرمان مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې د درود شريف كثر كوي بيشكه دا ستاسو دپاره پاكې ده. (ابو يعلى)

كول (لاس وركول) يا غاړه وركول حرام او جهنم ته بوتلونكې كار دې. (7) په لاره تكلو كښن پریشان نظري (يعنې بي حاجته خوا ديخواكتل) سنت نه دي، نظر بنكته ساتی او په وقار [عزت] سره ځی. حضرت سَيِّدُنَا حَسَّان بن ابی سِنَان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْحَقَّان د اختر دمانځه د پاره لارو، چه واپس ئې كور ته تشریف راوړو نو بنځي (بي بي صاحبه) ورته اووئېل: نن د څومره بنځي اوليدلي؟ هغوی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خاموش وو، چه كله هغې ډير ضد او كړو نو وې فرمائېل: ”دكورنه د وتلونه واخله واپس ستا خوا ته د راتلو پورې ما (د خپلو ښپو) گوتو طرف ته كتل.“ (كتاب الورع مع موسوعه امام ابن ابی الدنيا ج 1 ص ۲۰۵) شُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ اللهُ والا خلق چه په لاره روان وي نو بې ضرورته او خاص طور دگنډې په وخت كښن هډو خوا ديخوا كوري نه، چه هسې نه شرعاً چه د چا اجازت نه وي چرې په هغه مې نظر پريوځي! دا د هغه بزرگ تقوی وه، مسئله داده كه چرې په كومه زنانه باندې بې اختياره نظر پريوځي اوفوراً ئې ترې واړوي نوگنهگار نه دې. (8) د چا د كور بالكوني [كيلرئ] يا كهركی طرف ته بې ضرورته كتل مناسب نه دي. (9) په تكلو يا په پورو ختلو كوزيدلو كښن د پيزار اواز پيدا نه شي، زمونږه خوږ خوږ آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته د پيزار ”درب“ خوښ نه وو. (10) په لاره كښن كه دوه زنانه ولاړې وي يا روانې وې نو د هغوی په مينځ كښن مه تيريرئ ځكه چه په حديث پاك كښن د دي منع راغلې ده. (11) په روانه، په ولاړه بلكه په

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: چاچه په ما باندې لس ځله درود پاک اولوستل الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل کړي. (طبراني)

ناسته هم د خلقو په مخکښ ټوکل، پوزه سونړ کول، په پوزه کښ گوته وهل، غوړونه گړول، د بدن خیري په گوتو راولاړول، د پردې ځای گړول وغیره د ادب خلاف دي. (12) ځیني خلق چه په لار روان وي نو د هغوئ دا عادت وي چه کوم شې هم مخښې له ورځي هغه په لتو وهي، دا قطعاً غیر اخلاقي طریقه ده، په دې کښ د ښپو د زخمي کیدو خطر هم وي، او اخبارونه یا د لیک والا ډي، پیکتې او د منزل واټر خالي بوتلې وغیره په لتو وهل بې ادبي هم ده. (13) پیاده گرزیدو کښ چه کوم قوانین [قانونونه] د شریعت خلاف نه وي دهغي پابندي کوئ مثلاً دگاډو د تگ راتگ په وخت کښ په روډ تیریدو د پاره که وي نو زیرا کراسنگ یا د سړک د پاسه [د پیادو] پل استعمالوئ. (14) د کوم طرف نه چه گاډي راروان وي نو هغه طرف ته گورئ او روډ باندې تیریرئ، که چرې تاسو د روډ په مینځ کښ ئې او گاډې راروان وي نو د منډه وهلو په ځای د موقعې په مناسبت سره هم په هغه ځای اودریرئ چه په دي کښ زیات حفاظت دې، او د ریل گاډي د تیریدلو په وختونو کښ په پترو تیریدل خپل مرگ ته دعوت ورکول دي، ریل گاډې ډیر لرې گنړلو والا ته د تیریدو په وخت کښ په تادی یا په بي خیالۍ کښ په څه تار وغیره کښ د ښپي د نښتو په صورت کښ د غورځیدو او د پاسه د ریل گاډي د تیریدو خطر په نظر کښ ساتل پکار دي، او ځیني ځایونه خو داسې وي چه هلته په پتړئ تیریدل د قانون خلاف وي،

فرمان مُصَطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: چاچہ پہ ما یو حُل درود شریف اولوستو اللهُ عَزَّوَجَلَّ به په هغه لس رحمتونه نازل فرمائی. (مسلم)

خصوصًا په ستیشنو کښ، په دې قانونو عمل کوی. (15) د عبادت د پاره د قُوَّت حاصلولو په نِيَّت هره ورځ کم نه کم پاؤکم یوه گینتپه [یعنې درې پاوه وخت] د ذکر و وئیلو سره پیدل گرځی، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** صحت به مو ښه وي. [د ورزش په نِيَّت] د گرزیدو غوره طریقه داده چه اول 15 منټه تیز تیز قدمونه، بیا 15 منټه درمیانه، او په آخره کښ بیا 15 منټه تیز تیز قدمونه اخلی، په دې طریقه گرزیدو سره به د ټول بدن ورزش کیري، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** نظام انهضام (یعنې هاضمه) به مو صحیح وي، کیس، قبض، د وجود پیر والي، د زړه د مرضونو او نورو ډیرو بیماریو نه به هم **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** حفاظت کیري. په زرگاؤ ستونونه زده کولو د پاره د مکتبه المدینه دوه کتابونه (1) د 312 صفحو کتاب ”بهار شریعت“ حصه 16 او (2) د 120 صفحو کتاب ”سنتین اور آداب“ هدیه کړی او اولوی. د سنتونو د تربیت یوه غوره ذریعه د دعوت اسلامي په مدني قافلو کښ د عاشقان رسول سره د سنتونو نه ډک سفر هم دې.

لوی رحمتین قافلے میں چلو سیکھنے سنتین قافلے میں چلو
 ہوں گی حل مشکلیں قافلے میں چلو ختم ہوں شامین قافلے میں چلو
 سنتونہ زدہ کولو د پاره قافلہ کښ لارشی
 رحمتونہ گټلو د پاره قافلہ کښ لارشی
 حل به مو شي مشکلونہ قافلہ کښ لارشی
 شي به ختم مصیبتونہ قافلہ کښ لارشی

د ستّو سپرلي

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ د تبليغِ قرآن و سنّت عالمکیر غیر سياسي تحریک دعوتِ اسلامي په خوشبودار مدني ماحول کښې په کثرت سره ستّونه زده کيږي او ښودلې شي، هره پنجشنبه (يعنی زيارت) د ماښام د مانځه نه پس ستاسو په ښار کښې کيدونکې د دعوتِ اسلامي په هفته واره اجتماع کښې د ټوله شپه تيرو لومدني عرض دې، د عاشقانِ رسول سره په مدني قافلو کښې سفر، او هره ورځ د ”فکرِ مدينه“ په ذريعه د مدني انعاماتو رساله ډکولو او د خپل ځای ذمه دارته د جمع کولو عادت جوړ کړئ. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** د دې په برکت سره به د ستّو د پابند جوړيدو، د گناهونو نه د نفرت کولو او د ايمان د حفاظت دپاره د سوچ او فکر ذهن جوړيږي. هراسلامي ورور د خپل دا ذهن جوړ کړي چه ”ماته د خپل ځان او د ټولې دنيا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي“، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** د خپل ځان د اصلاح د کوشش کولو د پاره په ”مدني انعاماتو“ عمل او د ټولې دنيا د اصلاح د کوشش د پاره په ”مدني قافلو“ کښې سفر کول دي. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

فیضانِ مدينه محله سوداگران زره سبزي مندی، بابُ المدينه (کراچي)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net